

یادی به خیر بی

فروران محمدی

انتشارات علمی کالج
College Scientific Publication

سرشناسه	: محمدی، فروزان، ۱۳۴۷
عنوان و نام پدیدآور	: یادى به خير بى / فروزان محمدی.
مشخصات نشر	: سنندج: علمی کالج، ۱۳۹۴.
مشخصات ظاهری	: ۴۹ ص.؛ ۱۴/۵ × ۲۱/۵
شابک	: ۹۷۸-۶۰۰-۸۰۰۳-۰۳-۸
وضعیت فهرست نویسی	: فیا
یادداشت	: کردی.
موضوع	: شعر کردی -- قرن ۱۴
رده بندی کنگره	: PIR ۳۲۵۶ / س ۷۴۳ ۷۴۹ ۲۴۹ م
رده بندی دیویی	: ۲۱/۹۸۸
شماره کتابشناسی	: ۳۹۳۸۴۲۲

چاپ دای ناسر محفوظ است

انتشارات علمی کالج

کتاب: یادى به خير بى

شاعر: فروزان محمدی

ناشر: انتشارات علمی کالج / مدیر مسئول: کیهان کرباسی

صفحه آرایى: شاهو احمدیان / طراحی جلد: محمد محمدی

نوبت و سال چاپ: اول - ۱۳۹۴

شمارگان: ۱۰۰۰ نسخه

قیمت: ۵۰۰۰ تومان

مرکزپخش: سنندج، سه راه ادب، مجتمع تجارى کردستان، واحد ۱۶۲

انتشارات علمی کالج

تلفن: ۰۸۷۳۳۲۳۵۷۹۶ فکس: ۰۸۷۳۳۲۳۷۲۳۷

به نام خدای مهربانها

مقدمه:

شعر تبلور فصل‌های پی‌درپی احساس در سرزمین وجود شاعر است که گاه در پاییز نامهربانی‌ها یادآور برگ‌ریزان زندگی است و در بهار خروشی‌ها سرمست از شور زندگی از عشق می‌سراید و گاه چون زمستان به خوابی عمیق فرو رفته و ماه‌ها شاعر را در سکوتی سرد به انتظار می‌گذارد تا دوباره تلنگری دیگر بر سیم‌های سه‌تار دلش غزل‌سرا شود.

شعر «یادی به نسل من» زمزمه‌های دل‌تنگی بنده در مرور خاطرات دوران کودکی است و اشارات دارد به پاکی و صداقت انسان‌ها در سال‌های دور و مقایسه ایستادن نسل امروز با دیروز و اینکه دنیای مجازی و فناوری‌های نوین علیرغم تمام محاسن و مزایا چگونه باعث ایجاد شکاف بین نسل‌ها و سردی روابط میان آن‌ها گردیده است.

این شعر به زبان مادری بنده «کردی اردلانی» سروده شده و مشتمل بر ۱۴۰ بیت است که برای نخستین بار در این شهر انتشار یافته و به اسامی حدود ۹۵ نفر از صاحبان اولین مشاغل در اصناف و ادارات و اشخاص سرشناس قروه که قریب به اتفاق آن‌ها به دیار باقی ستافته‌اند تا در عبور از کوچه‌ی خاطرات عطر نام و یاد این عزیزان در اذهان زنده گشته و ذکر خیری از آنان و زحمات بی‌دریغشان در قالب شعر با شد؛ و مطمئناً جای افراد زیادی در این شهر خالی است و سزاوار تقدیر و تکریم که دلیل آن نه کم‌لطفی بنده، بلکه توسعه‌ی روزافزون شهر قروه در این سال‌ها و شاید حافظه ضعیف بنده و دیگر عزیزان فامیل است که در تهیه اسامی افراد و مشاغل آن‌ها مرا یاری رسانده‌اند.

از جمله پدرم، همسر و دیگر بزرگواران که دست تکتک آنها و همه‌ی کسانی که همواره در این راه مشوق من بوده‌اند را می‌بوسم و از همه آنها پوزش می‌طلبم.

اما نکته حائز اهمیت دیگر این است که این شعر می‌تواند همانند شناسنامه‌ای برای شهر قروه در جهت ثبت پاره‌ای از آداب و رسوم قدیمی و فراموش شده و اسامی افراد، برای آیندگان به یادگار بماند.

در پایان جا دارد که از حمایت‌های بی‌دریغ جناب آقای دکتر سپهر فرماندار محترم و جناب آقای پروندی شهردار محترم و جناب آقای آزادی در ارشاد اسلامی و خانم مهرانه عزیزی که در تهیه و چاپ کتاب مرا یاری رسانانند، مراتب تقدیر و تشکر را به عمل آورم.

ارادتمند شما: فریدان محمدی

تابستان ۱۳۹۴